

עפ"ג 35887/04/15 - חב' יס.אי שיווק וסחר בע"מ, עיסא גראדא נגד מדינת ישראל, בית המכס ומע"מ ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
לפני כבוד השופט רפי כרמל
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

עפ"ג 35887-04-15

1. חב' יס.אי שיווק וסחר בע"מ
 2. עיסא גראדא שניהם ע"י ב"כ עוה"ד יוסי זילברברג ואח'
- מדינת ישראל בית המכס ומע"מ ירושלים

המערערים

נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד"ר אוהד גורדון) מיום 8.3.15 בת"פ 31555-07-11.

כללי

1. המערערת, חברה לפיתוח, והמערער, מנהלה, הורשעו בניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך, במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות. ערעור שהוגש על פסק הדין התקבל בחלקו. המערערים זוכו מהעבירות הנוגעות לכל החשבוניות, מלבד חשבוניות על שם חברת "ח.ט. ליטל בניה", ובכך בוטלה גם ההרשעה בביצוע העבירה בנסיבות מחמירות. התיק הוחזר לבית משפט קמא לצורך גזירת הדין. על המערערים הוטלו קנסות. על מערער 2 הוטל גם מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים הרלבנטיים: המערערים הגישו דוחות תקופתיים לשנים 2008-2009, בהם נוכה מס תשומות בסך 202,028 ₪ על סמך 4 חשבוניות מס של חברת "ח.ט. ליטל בניה", שהיו "חשבוניות פיקטיביות", על סכום עסקאות כולל של 1,505,431 ₪.

הערעור - טענות הצדדים

3. ב"כ המערערים טוען כי יש להקטין את סכומי הקנסות שהוטלו על המערערים, ולבטל את עונש המאסר שהוטל על מערער 2 ולהמירו בענישה צופה פני עתיד בלבד. הודגש כי המעשים בוצעו בתקופה של ארבעה חודשים בלבד, ולא באופן חוזר ונשנה. המערערים עשו שימוש ב - 4 חשבוניות של חברה אחת ולא ב - 58 חשבוניות של 8 חברות שונות, כפי שיוחס להם בכתב האישום. סכום המס הצטמצם ועומד על פחות מחמישית מהסכום המקורי. העבירה בה הורשעו המערערים אינה עוד בנסיבות מחמירות. מדובר באותם מבחנים ובאותם קריטריונים של אותו מותב, וישומם אמור היה להוביל לענישה מקלה יותר, וכן, פסקי הדין עליהם נסמך בית משפט קמא, בעיקרם לפחות, אינם ממין העניין ובאה הפנייה לפסיקה שנטען כי הנה עוסקת במקרים דומים, אך הענישה הייתה מקלה יותר. הודגש כי למערער 2 אין עבר פלילי, מצבו הכלכלי קשה ומצבו הבריאותי אינו תקין.

4. ב"כ המשיבה טענה כי מדובר בגזר דין מפורט ובהיר אשר הביא בחשבון את כל הנתונים לרבות זיכוי מחלק מהעבירות (סעיף 3 לגזר הדין), ועדיין נותר סך של כ- 220,000 ₪ אותם המערערים לא שילמו, המחדל טרם הוסר, וככל הנראה לא יוסר. מדובר בסכום שאינו מבוטל. גזר הדין הנו שקול ואינו שונה ממקרים אחרים אליהם באה הפניה, כאשר המדיניות, מקום בו לא מוסר המחדל, שלא לגזור מאסר בעבודות שירות.

5. טענתו המרכזית של הסנגור הנה כי אם ניצמד לכללים שנקבעו על-ידי בית משפט קמא בגזר הדין הראשון שניתן על ידו בעניין המערערים לצורך גזירת העונש, ונישם כללים אלה על העובדות החדשות אשר היוו בסיס לגזר הדין השני בעקבות פסק הדין שניתן בערעור, במסגרתו בוטל חלקה הגדול של הכרעת דינו של בית משפט קמא, כי אז עונשו של המערער, על פי אותם עקרונות, אמור להיות נמוך משמעותית. ומהכלל אל הפרט: בגדר גזר הדין הראשון, נדון המערער לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 60,000 ₪, זאת בגין כך שבדוחות תקופתיים לשנים 2005 - 2009 נוכה מס תשומות בסך 1,135,014 ₪ בהיסתמך על 58 חשבוניות על שמן של שמונה חברות שונות בהן נרשמו עסקאות בסך כולל של 8,346,480 ₪, כאשר החשבוניות הן פיקטיביות. בגזר הדין השני - התשתית ששימשה לצורך גזירת הדין קבעה כי מדובר בדוחות תקופתיים לשנים 2008-2009, במסגרתם ניכה המערער מס תשומות בסך כולל של 202,028 ₪ באמצעות ארבע חשבוניות פיקטיביות בהן נרשמו עסקאות בסך כולל של 1,505,431 ₪. בגין כך נדון המערער לעונש מאסר בפועל לתקופה של שבעה חודשים, מאסר מותנה (קצר יותר) וקנס בסך 28,000 ₪.

מכאן, כך נטען, היה אמור להיגזר עונש קל בהרבה עד כדי איונו של מרכיב המאסר בפועל וצמצום הקנס.

6. משדן בית משפט קמא בנאשם ספציפי, אשר הנתונים האישיים לגביו (לחיוב ולשלילה) לא השתנו במועדים שבין שני גזרי הדין, ונקבע במסגרת הערעור כי העבירות אותן עבר פחותות באופן משמעותי, הן מבחינת היקפן, והן מבחינת פרק הזמן בו נעשו, היה מקום להתאמה עונשית. בית משפט קמא לא התעלם מכך, וכמבואר לעיל, העונש שהוטל במסגרת גזר הדין השני הנו עונש קל מזה אשר נגזר במסגרת גזר הדין הראשון. יחד עם זאת, נוכח השינוי המשמעותי בהיקף ההרשעה, היה מקום לערוך שינוי משמעותי יותר בגזירת הדין, שינוי אשר יביא לידי ביטוי הולם יותר את היקף הזיכוי לו זכה המערער במסגרת ערעורו הקודם, אך בלא להתעלם מחומרת המעשים בהם הורשע המערער בסופם של דברים שכן, גם לאחר הזיכוי החלקי, מעשיו נותרו חמורים. אמנם אין מדובר במתימטיקה פשוטה ולא ניתן לאמוד את

'משקל' העונש כמשקל היקף מס התשומות שנוכה או מספר החשבונות, אולם, כאמור, השינוי אמור לטמון בחובו הערכה מותאמת יותר. לצד זאת יש, עדיין, לזכור כי מדובר בסכום מס תשומות בן מאות אלפי שקלים אשר נוכה שלא כדין והמחדל טרם הוסר.

לפיכך, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם יעמוד על ארבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

נוכח העובדה שהמחדל טרם הוסר, אין מקום להתערב בקנס אשר עומד, בכל מקרה, ברף נמוך.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ה, 30 יוני 2015, במעמד ב"כ המערערים, המערערים וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד